

 <p>FAKULTA FILOZOFICKÁ ZÁPADOČESKÉ UNIVERZITY V PLZNI</p> <p>Katedra filozofie</p>	<p>PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE</p>
--	--

Práce (co se nehodí, škrtněte): diplomová

Posudek (co se nehodí, škrtněte): oponenta

Práci hodnotil(a) (u externích hodnotitelů uveďte též adresu a funkci ve firmě): Vladimír Havlík

Práci předložil(a): Pavel Kraus

Název práce: Kritický racionalismus Karla Raimunda Poppera

1. CÍL PRÁCE (uveďte, do jaké míry byl naplněn):

Cílem práce bylo nastínit Popperovu cestu ke kritickému racionalismu a následně se věnovat i některým významným kritikům jeho koncepce filosofie vědy. Takto stanovený cíl práce byl splněn.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Obsahově je práce zpracována velmi pečlivě. Přestože se autor při výkladu Popperovy cesty ke kritickému racionalismu nechává vést relevantní literaturou, nelze mu upřít vlastní tvůrčí přístup k diskutovaným otázkám a jejich výkladu. Ten je vyložen srozumitelně ale nezjednodušeně a s pochopením věci. Autor se nebojí promýšlet problematická místa jednotlivých aspektů Popperovy koncepce vývoje vědeckého poznání a zaujmout k nim vlastní stanovisko.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Jazykový projev odpovídá nárokům zpracovávané problematiky. Formální a grafická úprava práce je v pořádku a splňuje požadavky kladené na diplomovou práci.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Celkový dojem z práce je velice přesvědčivý. Autorovi se podařilo vystihnout všechny hlavní a důležité aspekty Popperovy kritické metody a předložit je v proporčně vyváženém výkladu. Jediná výhrada se týká zpracování části práce věnované kritice Popperovy filosofie, která se věnuje vybraným autorům na omezeném prostoru a rozpadá se tak na fragmentární představení koncepcí jednotlivých autorů a naznačení jejich kritického vztahu k Popperově filosofii vědy. Analýza těchto kritických názorů je tak v určitém nepoměru k prostoru, který byl věnován výkladu Popperovy koncepce. Možná mohla tato část práce strukturována spíše na základě jednotlivých problémů než na základě kritických postojů vybraných autorů. Autor by se tak vyhnul i pochopitelné neúplnosti výběru zvolených autorů a dojmu, že materiál pro tuto část čerpal autor především ze sekundární literatury a to díla Z. Parusnikové, *Kritický racionalismus a jeho vyústění*. Neobvykle také působí rozlišení primárních a sekundárních zdrojů literatury, kdy je v primárních zdrojích uváděna i Z. Parusniková, zatímco v sekundárních zdrojích Aristoteles, Bacon, Hume, Kuhn a Feyerabend.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

V závěru píšete, že indukce zůstane v běžném životě stále platnou metodou poznávání světa (s. 67). Znamená to, že ve vědě se nám podařilo aplikovat Popperovu hypoteticko-deduktivní metodu tak důsledně, že se soudobá věda již vůbec neřídí induktivní inferencí?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nevyhově!):

výborně

Datum: 17.5.2014

Podpis:

